

[Indenrigsministeren.]

saa maa det vistnok siges, at der i al Almindelighed kun bliver Tale om Tab af Valgret for dem, der er ligegyldige med Skattebetalingen. Men er det rimeligt, at saadanne skal have Valgret? Det var Skattebestemmelsen.

Med Hensyn til Opholdsbestemmelsen da gaar den, som man vil vide, ud paa, at Vælgeren skal have haft Ophold i sin Kommune siden den 15. November før Valgaaaret. Denne Dato foreslaas i Forslaget her ændret til 1. Februar i Valgaaaret, hvilket vil sige, at en Mand, som flytter til Kommunen den 1. Februar, kan stemme dér den 1. eller 2. Marts, altsaa efter ca. 4 Ugers Forløb. I mange andre Forhold er det almindeligt, at man kræver et vist Kendskab til Tingene, inden man giver Folk afgørende Indflydelse paa den. Her lægger man det hele saa snært op som overhovedet muligt. Det er sikkert, at vedkommende ikke kan have noget Kendskab til Kommunens Forhold, ingen Forstaaelse af dens Økonomi, intet Ansvar for hele dens Udvikling, og hvordan skulde han have det? Han er jo lige ankommet, og han skal maaske snart rejse igen.

De her nævnte Bestemmelser bryder med gammel Praksis, men naturligvis kan det ikke være det afgørende. Det afgørende for mig er, at de bryder med det, jeg vil kalde fornuftig Tankegang, og derfor maa jeg advare imod dem, og jeg ser mig ikke i Stand til at anbefale dem til Vedtagelse i det høje Ting.

Saa er der Spørgsmaalet om Valgretsaldere. Jeg skal slet ikke her gaa ind paa at diskutere Tallene, da det efter min Mening ikke er det, der ligger for i Dag. I Dag maa man, synes det mig, nøjes med at fastslaa det, som er rimeligt, at Valgretsaldere til Kommunalraadene og til Folketinget bør være den samme, og saa maa man derefter tage fat paa Arbejdet i den Forfatningskommission, som det vel er Meningen snart skal nedsættes, og dér søge udarbejdet Forslag til den fremtidige Valgretsaldere til Folketinget og saa, naar det er gennemført, kan man eventuelt gennemføre den samme Valgretsaldere til Kommunalraadene. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være Vejen, der maa gaas, og jeg mener, det vil være forkert, om man paa et Tidspunkt, hvor man staar umiddelbart foran en Drøftelse af, ja,

vel ogsaa en Afgørelse af, hvad Valgretsaldere til Folketinget skal være, da uden videre vil fastslaa, at Valgretsaldere til Kommunalvalgene skal være 21 Aar.

Jeg anser en saadan Fremgangsmaade for meget uheldig og kan heller ikke anbefale denne Del af Forslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Johs. Hansen: Inden jeg gaar over til at svare den højtærede Indenrigsminister paa de Kommentarer, han har givet til vort Ændringsforslag til den kommunale Valglov, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til det af Ministeren fremsatte Forslag.

Bestemmelsen om at udskrive kommunale Valg i første Halvdel af Marts 1946 kan jeg kun hilse med Tilfredshed, idet det jo falder ganske sammen med, hvad vi for vort Vedkommende ønsker, og hvad jeg for to Dage siden udtalte Forventning om, og jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Gennemførelse baade af den Bestemmelse og af Bestemmelsen om disse Valgs Gyldighed indtil Marts 1950.

Endvidere kan jeg give Tilsagn om vor Støtte til Løsningen af det i § 7 rejste Problem om Ventepenge for Borgmestre og Raadmænd. Vi finder det i sin gode Orden, at dette Spørgsmaal bliver løst allerede nu.

Hvad de andre Paragraffer i Lovforslaget angaar, da vil de jo bortfalde, saavidt jeg kan se, i Fald det af mit Parti stillede Ændringsforslag bliver gennemført, men skulde det mod Forventning vise sig, at vort Forslag ikke bliver vedtaget, saa ønsker jeg at udtale min Villighed til at medvirke ogsaa til disse Paragraffers Behandling og snarlige Vedtagelse.

Vi er ganske enige i, at de sidste fem Aars Besættelse af vort Land ikke maa have den Følge, at de Personer, der omhandles i disse Paragraffer, mister deres Valgret nu ved det forestaaende kommunale Valg.

Til det Forslag, vi har stillet om Valgret for 21-aarige, og som den højtærede Minister nu har udtalt sig mod, skal jeg ikke knytte mange Bemærkninger. Jeg kunde dog mindes, hvad Biskop Balle i sin Tid erklærede om Bibelen, der forsvarer sig selv, og sige, at paa samme Maade finder jeg, at 21 Aars Valgretsaldere forsvarer sig